

Prispevek za sodelovanje v nacionalnem Unesco projektu PO POTI KULTURNE IN NARAVNE DEDIŠČINE

Na naši šoli si prizadevamo skozi različne dejavnosti z našimi učenci uresničevati cilje, ki spadajo tudi k temeljnim ciljem projekta Po poti kulturne in naravne dediščine. Želimo, da se mladi zavedajo pomena kulturne in naravne dediščine svojega kraja. Prav tako jih skozi učni proces in izven njega spodbujamo k iskanju možnosti za njeno ohranitev in širšo prepoznavnost.

V okviru tega projekta smo se odločili za spoznavanje ljudske tradicije in ljudskih običajev v obliki delavnic. Vključeni so bili vsi učenci naše šole. Pri učnih urah smo se predhodno pogovarjali o pomenu ohranjanja naravne in kulturne dediščine, predvsem tiste, ki je tradicionalna za naš domač kraj. Obiskali smo Hišo rokodelstev v Dobrovniku, katere cilj je ohranjanje kulturne dediščine dvojezičnega območja, oživitev nekdanjih domačih obrti in prenos običajev.

V mesecu decembru smo se udeležili delavnice okraševanja medenjakov. V Prekmurju je pomemben del božičnih priprav tudi peka medenjakov. Naši učenci so jih le okraševali. Ogledali so si različne vzorce in jih risali na papir. Vodja delavnice je prikazala postopek okraševanja.

Učenci so medenjake najprej prebarvali z rdečo barvo za hrano in pustili, da se posušijo. S pripravljeno glazuro iz jajčnega beljaka, sladkorja v prahu in limoninega soka je nato vsak učenec napolnil vrečko, ji odrezal spodnji kot, jo prijel in počasi tiskal poljubne vzorce na medenjake. S svojimi izdelki so bili zelo zadovoljni.

O bogati ljudski tradiciji na dvojezičnem območju Prekmurja pričajo tudi velikonočni pirhi, katerih priprava poteka na starodaven način, z batik tehniko. Glede na aktualnost in izbran termin je naslednja delavnica potekala v času pred velikonočnimi prazniki.

Učenci so najprej izvedeli nekaj o zgodovini in postopku te značilne tehnike. Najbolj znani so prekmurski, dobrovniški in petišovski vzorci; stari motivi kot so ravne in nazobčane črte, valovnice, krogi, pike in tako imenovano zajčje uho.

Za delo so potrebovali pisalko, čebelji vosek (za odstranitev le-tega še plamen sveče), za obarvanje pirhov pa rdečo in črno barvo. Jajčno lupino so porisali z voskom. Nato so jajce toliko časa namakali v rdečo barvo, da je dobilo lep odtenek. Z voskom so prebarvali izbrane rdeče predele in jajce namočili v črno barvo. Na koncu so nad plamenom z jajca odstranili vosek in izrisali so se motivi v beli, rdeči in črni barvi. Za lep sijaj so pirhe na koncu premazali z oljem.

Na tako zanimiv način so učenci spoznavali stare ljudske tehnike, ki so značilne za naše kraje, njihov pomen ter vrednost za kulturno in naravno dediščino.

Mentorici: Silvestra KOLENKO in Tanja TRATNJEK